

den danske efterretningstjeneste agerede. Derimod kan man sige, som mange også har sagt tidligere i debatten, at der var en meget lang år-række, hvor Irak tilsidesatte de FN-resolutioner, som var blevet vedtaget, så man til sidst måtte diskutere, hvornår nok skulle være nok.

Jeg vil blot gøre opmærksom på, at hr. Villy Søvndal – og det er jo prisværdigt, og det vil jeg da gerne takke for – nu vælger at gøre sig til ven med USA. Det er jo sjældent, hr. Villy Søvndal og hr. Donald Rumsfeld står skulder ved skulder, men man må jo sige, at det er det, vi har set her, og det er prisværdigt.

Men det, som alligevel er centralt i spørgsmålet om, hvorvidt man skal afklassificere materiale eller ej, er jo, at selv om Danmark gerne vil være et meget stort land, er det jo sådan, at hvad angår efterretningsoplysninger, er vi et land, som er dybt afhængigt af andre, og derfor er det ikke så let, som hr. Villy Søvndal gerne vil gøre det til, at afklassificere materiale. Det er jo langt lettere for et land som USA, som har sit eget materiale og selv er ansvarlig for, hvornår man kan gøre det. Vi er altså dybt afhængige af, at andre tillader, at vi kan afklassificere materiale, og derfor er det ikke så nemt at sikre åbenhed, som hr. Villy Søvndal siger, hvis det er sådan, at vi gerne vil have et tæt forhold til vore allierede.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Villy Søvndal som ordfører i anden runde.

Villy Søvndal (SF):

Man må jo sige, at højtiden vokser med dagen. Jeg synes, jeg har hørt mange imponerende ræsonnementer i de 10 år, jeg har siddet i Folketinget, men jeg må sige, at hr. Peter Skaarups ræsonnementer under de korte bemærkninger simpelt hen overgår alt, hvad jeg hidtil har hørt.

Hr. Peter Skaarup indledte med at sige, at vi fik urigtige efterretningsoplysninger. Det er en indrømmelse, som jeg synes, det tog lidt tid at få frem, men hr. Peter Skaarup var altså blevet misinformeret. Men så sagde han, at det kunne i øvrigt være fuldstændig lige meget, og det er dog utroligt. Er det virkelig fuldstændig lige meget, at vi ikke alene i Danmark, men også i USA og i England har efterretningstjenester, der på alle centrale punkter kommer med forkerte oplysninger?

Er det virkelig fuldstændig lige meget? Ja, det er det, hr. Peter Skaarup siger. Vi fik på alle punkter urigtige oplysninger, men det er i øvrigt

fuldstændig lige meget. Det er lige meget, at vi bildte Europas befolkninger ind, at der var masseødelæggelsesvåben. Det var det, efterretningstjenesterne sagde, men det var ikke rigtigt, og det har den amerikanske også erkendt. Jeg tror også, at selv hr. Peter Skaarup har erkendt det.

Det er rigtigt, at efterretningstjenesterne forsøgte at advare mod de terrorforbindelser, som hr. Peter Skaarup og den amerikanske administration og Blair knyttede angrebet op på, men det er lige meget, at de kom til at misinformere. Det er også rigtigt, at vi forestillede os, at der ville være en jublende befolkning, for vores politikere havde sagt til os, at når vi kom til Irak, ville folk juble. Det var det, Bush sagde, det var det, Rumsfeld sagde, det var det, Blair sagde, og det var det, den danske regering sagde. Men i dag, 1½ år efter, stiger tabstallene måned for måned, og var det så ikke ønskeligt, at vi havde haft nogle efterretningstjenester, der havde været bare lidt mindre politisk styrede og lidt mere båret af det, man kunne kalde en ædruelig og selvstændig vurdering?

Jeg synes, der er to grunde til, at det er vigtigt at sige det. Jeg synes, det er imponerende at høre en politiker i Folketinget sige, at alt det, der blev sagt, var forkert, men at det i øvrigt er lige meget. Er det virkelig moralen hos Dansk Folkeparti? Jeg spørger bare: Er man ligeglad med forskellen mellem løgn og sandhed og sandt og usandt? Det må man jo være, når hr. Peter Skaarup siger, at efterretningstjenesterne godt nok sagde det, de gjorde, men at det i øvrigt er fuldstændig lige meget. Det er da fantastisk, at hr. Peter Skaarup kan have den holdning til forskellen mellem rigtigt og forkert.

Kl. 13.55

Jeg må spørge: Er det kun i denne sag, man har det forhold til forskellen mellem rigtigt og forkert, eller er det generelt et bærende princip i hr. Peter Skaarups måde at argumentere på? Jeg synes, det i hvert fald har betydning i to forbindelser. Jeg synes, at for politikere, der er optaget af at have et ordentligt forhold til befolkningen, må det have en vis interesse, hvor meget man kommer til at misinformere befolkningen, og jeg synes også, det må have interesse i forbindelse med soldaternes sikkerhed. Når man sender soldater ud i en mission, og alle de oplysninger, politikere lægger til grund for det, er forkerte, udsætter man i sagens natur soldaterne for en langt, langt, langt, langt større risiko, og det forstår jeg slet ikke at hr. Peter Skaarup ikke er optaget af.